

ved sydvestlige Storme vil Havnen være urolig, og med sydvestlige Vinde vil den fyldes med Is, som vanskeligt kan komme ud igen. Den næste, jeg skal nævne, er en Kaptajn Thomsen, som har sejlet i 20 Aar. Han gør den Bemærkning i den første af sine Erklæringer om Sagen, at med Hensyn til, hvad der angaar Udvidelsen i Øst, kan han slutte med mere Sikkerhed, fordi han der har Erfaringer at bygge paa, medens han ikke har saa megen Erfaring mod Vest, hvor han er ukendt med Forholdene. Det samme gøres for Resten ogsaa gældende af en anden af de Herrer, som have erklæret sig om Spørgsmaalet. Han siger, at naar blot Farvandet udenfor begge Molerne uddybes i tilstrækkelig Bredde, ville Besejlings- og Strømforholdene blive saa gode, som det kan ventes ved en Havn i et Strømfarvand som det ved Esbjerg. I en Østhavn ville Isforholdene efter hans Mening blive bedre endnu, og den større Dybde vil tillade Skibene at gaa og komme uafhængigt af Vandtiden. Men saa siger han angaaende Vesthavnen — der vil jeg gerne med Formandens Tilladelse tillade mig at oplæse et Par Linier, det er altsaa angaaende det foreliggende Forslag — følgende:

„Da Strømmen her løber tværs paa Indsejlingen, og da Kuling paa Land vil sætte Sø paa Molen, vil det sikkert meget ofte, da vestlige Vinde ere de fremherskende, blive vanskeligt at bringe et Skib uskadt i Havn, og det vil sikkert snart vise sig nødvendigt, at der bygges Moler ud paa begge Sider af Indløbet, og hvorledes Strømmen da vil blive i det derved meget indsnævrede Farvand, kan sikkert vanskeligt forud beregnes, men at den bliver meget vanskelig, er sikkert.“

Og med Hensyn til Is og Isskruning siger han: „Flodstrømmen vil altid pakke Is ind i Havnen, særlig med Vinde fra Vest, og da der ikke er Strøm gennem Havnen, som atter kan bringe Isen ud, villé Isforholdene sikkert blive meget vanskelige, jeg synes, der i det hele kan blive Udsigt til, at Havnen der bliver alt andet end en isfri Havn.“

En anden Kaptajn, som har sejlet i 34 Aar, siger om Udvidelsen mod Øst, at Besejlingsforholdene villé efter denne Plan under alle Forhold blive ret gode, og Strømforholdene villé blive gunstigere end i den nuværende Havn. Men han følger til — og det er ret betegnende, at der ogsaa af dem, som ere Tilhængere af Østhavnen, gøres opmærksom paa de Skavanker, som

ere ved den og delvis villé blive fælles for begge Havne —: „Selvfølgelig vil et Skib for Indgaaende have Strømmen tværs ind til nordre Moles Hoved, men komme retstrøms, forinden Lededæmningshovedet naas“. Med Hensyn til Læforholdene erklærer han dem for at være gode, og Is kan der ikke være Tale om vil genere. Det er grundet paa hele 34 Aars Erfaring. Derimod finder han med Hensyn til Besejlingen af en Vesthavn, at et indgaaende Skib nødvendig vil komme paa tværs af Strømmen, hvad der vil være forbundet med ikke lille Risiko. Han siger, at Læforholdene ikke villé være gode, da Havnemundingen nødvendig maa være bred. Og han er enig med den foregaaende i, at Is, der dannes i og drives ind i Havnen, hvilket ikke kan undgaa, nødvendigvis maa forblive der. Han tilføjer en anden Forvaring af en anden Art, nemlig, at „mine Udtalelser gælde selvfølgelig, naar Vanddybden bliver ens for begge Havneplaner“.

Saa have vi Chefen for Fyr- og Vagervæsenet, Lederen af Skibet „Nordsøen“. Han har udtalt sig om Østhavnen, at da den er en Viderebygning paa det bestaaende, kan han med størst Sikkerhed udtale sig om den. Med Hensyn til Besejlingen anser han den for at ville blive et stort Fremskridt fra den gamle Havn; der vil blive bedre Læ, og Havnen vil blive saa rolig, som det kan naas i disse Farvande, medens han derimod om Besejlingen mod Vest siger, at den vil blive vanskeligere, idét man ved Indsejlingen her skal skære Strømmen over. Dette, siger han, kendes ogsaa i den gamle Havn, men Overskæringen er ikke saa brat; der er større Manøvre frihed. Og han følger til, at Besejlingen efter hans Mening vil være vanskeligere i en Vest-end i en Østhavn, skønt en Vesthavn ikke er uforsvarlig. Læforholdene i en Vesthavn anser han for uheldige; man maa befrygte, at det ikke saa ganske faa Dage om Aaret vil være vanskeligt for Skibene at losse og lade ved de mest udsatte Kajer. Og han følger til ligesom andre, at det kan ikke undgaa, at Havnen med vestlige Vinde vil fyldes med Drivis.

Det samme gælder Løjtnant Rosenkilde, som nu fører „Nordsøen“, og som har ført den siden 1901. Han siger ogsaa, at Indsejlingsforholdene villé blive bedre mod Øst, og med Hensyn til Isforholdene mener han, at der ikke vil blive nogen væsentlig Forandring fra Forholdene i den nuværende Havn — det vil i Virkeligheden sige: en isfri Havn —, medens